

atter grønnos og vinde tabte Kræfter tilbage, saa Blomst og Frugt kan følge, da kan dette ene og alene ske derved, at den bliver lydhør og lydig overfor Livets Betingelser, Livets Love. Og dette gælder for hele Mennesket, dets Aand og dets Legeme.

I en ung Piges Stambog.

I gode Damer og ædle Mænd,
som tænke paa Danmarks Frelse,
ej med Volde og Grave og Sværd ved Lænd
kan I værne om Folkets Helse.

Nej, med aabent Øje for Uret og Svig
skal vi bygge paa alles Lykke,
og naar vi end ikke saa snart vort Maal,
vi vinde dog frem et Stykke.

I unge Piger med Smil paa Kind,
som kende kun Ballets Glæde —
til Jer naar aldrig et Pust af den Vind,
som gør, at saa mange maa græde.

* * *

Det lyder som Mumlen trindt om Land,
det voxer som Stormens Susen;
man skyder dem ned i hundredtal,
de kommer igen i tusen.

De rejse sig trindt med Bøn og Raab
til Kamp imod Pengetyranner —
om sent eller aldrig — de kommer engang
under Frihedens blodrøde Banner.

Og Præsterne trøste med Bibelord,
den Føde for Sulten ej mætter —
kom Kristus til Jorden, jeg sikkerlig tror
han blev nok den største Kætter.

Saa tænk lidt mindre paa Dans og Leg,
mens tusender savne og lide! —
men hjælp de smaa, hvor din Vej falder frem,
og mindsk de fattiges Kvide!

Arne Rølfsen.

Demokratiske Fremblik.

Amerika er Demokratiets Land og netop derfor et Fremskridtsland. Det er det første Land, som for

Alvor har søgt at virkeliggøre de demokratiske Ideer. I Amerika findes ikke den Standforskelse og Tvang som i Evropa. Enhver kan udvikle sig frit, udfolde sine Evner og sin Begavelse efter Ønske. Og derfor har Amerika frembragt Resultater, som maa forbavse os. Medens man i den gamle Verden holder Styr paa Massen ved Politistaven, saa gør man det i Amerika ved *den offentlige Tillid*, ved at give alle de højeste Rettigheder, Delagtighed i Landets Styrelse. Denne store Tillid har en forunderlig Virkning. Naar de forskudte, Samfundets Stedbørn, komme til Amerika, saa faar de samme Rettigheder som Landets egne Børn, de, som hjemme ikke havde Spor af Rettigheder, og kun mødte foragtende Blikke, hvor de vendte sig hen. Den Tanke, at de nu bliver respekteret som *Mennesker*, hvad de aldrig før er bleven, virker opløftende og egner sig til at frembringe sande Personligheder. — Den amerikanske Grundlov slaar til Jorden alle gamle Fordomme, som har staaet hindrende i Vejen for Menneskenes Lykke, og fastslaar Lighedens Princip: »*Alle Mennesker ere skabte lige; enhver har Ret til Frihed, Liv og Stræben efter Lykke; den politiske Magt skal ligge hos Folket.*»

Den amerikanske Digter *Walt Whitmann* har skrevet en Bog, som han har kaldt »Demokratiske Fremblik«, og i den har han udtalt en Del nye Tanker. Det er en mærkelig Bog, ligesom Forfatteren er en ejendommelig Personlighed. Han har Tro paa Amerikas Fremtid. »Jeg anser vor nye Verden for langt mindre betydningsfuld med Hensyn til, hvad den har udrettet og for Tiden udretter, end med Hensyn til, hvad den i Fremtiden kan yde. Blandt alle Jordens Folkefærd er disse Stater de eneste, som har taget sig for at bringe, paa en Skueplads, der i Udstrækning nærmer sig den, som de kosmiske Naturvirksomheder omspænde, til varig Magt og Udførelse fremfarne Tiders længe tilbageviste moralske og politiske Tanke, den demokratiske Republiks Princip, med dens Theori om Udvikling og Fremgang ved frivillig Samvirken og Efterhjelpe. Hvo foruden de forenede Stater har i Historien hidtil med umistænksom Tro gaaet ind herpaa, hvo har anlagt sin Stilling og hele Færd paa at være en Borgen derfor, som vi nu se disse Stater gøre?« »De forenede Stater er bestemte til enten at overgaa Fevdaltidens brammende Historie eller at blive Tidens forfærdeligste Fejltagelse.«

Det er paa Amerikas *Fremtid*, han tror, ikke paa dets Nutid. Han ser godt Pletterne i Amerikas Nutidsliv, og der er ingen, der fremdrager dem i deres mest usminkede Nøgenhed, som han. Med glødende Harme udbryder han: »Vi leve i en Dunstkreds af gennemgaaende Hykleri. Mænd tror ikke paa Kvinder, Kvinder ikke paa Mænd. En foragtelig Overmodenhed hersker i Literaturen. Dens Dyrkere har alle som en det Formaal at gøre alt til Fjas. En Mangfoldighed af Kirker og Sekter — den uhyggeligste Sværm af Gøgleri, jeg kender — tilegner sig Navn af Religion. Al Samtale er en Bunke Pjank. Aandsforfalskningen, som er Moder til alle onde Gerninger, har allerede haft uberegnelige Følger.« »De store Byer stinker baade af agtbar og ikke agtbar Besvigelser og Slyngelagtighed. I den fashionable Verden udfyldes Tiden af Ordsqualder, lunken Kærlighed, slap